

[Udenrigsministeren.]

forhindrer, at vi har søgt og fortsat vil søge at få de danske interesser tilgodeset i rimeligt omfang.

Den anden hovedopgave for EFTA i den nuværende situation er efter vor opfattelse at få etableret en dialog mellem EFTA og EEC. Udviklingen i denne sag fra majmødet i Wien til oktobermødet i København er velkendt. Tanken med dialogen er ikke, at den i sig selv skal kunne hidføre en løsning på spørgsmålet om markedsdelingen i Europa. Formålet er at bidrage til et praktisk samarbejde på konkrete områder mellem de to markedsgrupper, som vil kunne lette de tekniske aspekter for de forhandlinger om en europæisk helhedsløsning, som må komme, når de politiske forudsætninger herfor en dag er til stede.

På mødet i København erklærede EFTA sig rede til at deltage i en sådan dialog, når EEC er rede dertil. EFTA ønsker ikke hermed at gribe ind i EECs krise; men vi håber, at en snarlig løsning på denne krise vil bane vej for et positivt svar fra de seks om at ville deltage i en sådan dialog.

En snarlig løsning af fællesmarkedets krise vil også være afgørende for et heldigt resultat — ja, et resultat overhovedet — på Kennedyrunden.

Som bekendt er Kennedyrundens forudsætning de vidtgående bemyndigelser, som blev indrømmet den amerikanske præsident ved den amerikanske toldforhandlingslov — Trade Expansion Act — af 1962. Denne lov udløber imidlertid i midten af 1967. Man må håbe, at der i denne omstændighed må ligge en tilskyndelse for alle deltagerlande til at yde deres indsats for, at Kennedyrunden kan blive bragt ud af den lammelsestilstand, i hvilken den har befundet sig siden udbruddet af fællesmarkedets krise, således at der kan blive taget fat på de meget store opgaver, som skal løses, inden Kennedyrunden kan siges at have bragt noget resultat.

Den omstændighed, at fællesmarkedslan-
dene ikke kunne overholde fristen for afgivelse af tilbud på landbrugsvarerne, har bevirket, at det ikke har været muligt at komme i gang med nogen som helst realitetsforhandling inden for denne vigtige varegruppe bortset fra nogle teknisk betonedede drøftelser inden for kød- og mejerisektoren.

Fra dansk side har vi, som naturligt er, til stadighed betonet netop landbrugssektorens betydning for Kennedyrundens heldige forløb, og vi har stedse øvet en aktiv indsats for at holde liv i forhandlingerne. På industrisiden har vi ligesom andre EFTA-lande haft tosidede drøftelser med fællesmarkedet, og på landbrugssiden har vi erklæret os positivt indstillet over for tanken om internationale vareaftaler; som et konkret udslag heraf har vi deltaget i arbejdet inden for de to grupper, jeg nævnte, der beskæftiger sig med kød- og mejerisektoren.

Ser vi frem til et heldigt udfald af Kennedyrunden, må vi gøre os klart, at udviklingslandene har om muligt en endnu større interesse i et positivt resultat. Den lineære toldnedsættelse på 50 pct., der sammen med fjernelsen af en række ikke-toldmæssige handelshindringer er Kennedyrundens maksimale mål, ville være af væsentlig betydning for udviklingslandenes afsætningsmuligheder på de vestlige markeder, omend langt fra alle udviklingslandenes problemer af handelspolitisk og finansiel art ville blive løst derigennem.

Det er derfor regeringens opfattelse, at et generelt system af toldpræferencer, der omfatter alle udviklingslandene og gælder et bredt udsnit af industrivareområdet, ikke blot vil hjælpe udviklingslandene til nye eksportmuligheder, men også tjene danske handelsinteresser. Det må også for danske eksportinteresser forekomme højst ulykkeligt, hvis den nuværende markedsdeling i Vesteuropa og Nordamerika gennem begrænsede præferencearrangementer, som vi kender det f. eks. fra en række afrikanske landes associering med fællesmarkedet, bliver udstrakt til alle verdensdele med udviklingslande; risikoen herfor må anses for at være meget betydelig.

Det er på denne baggrund, regeringen har ment, at EFTA-landene for at imødegå denne udvikling — om muligt sammen med andre industrilande — burde tilbyde alle udviklingslande passende toldpræferencer uden modydelse. Selv om tanken ikke har fundet større støtte, er der dog voksende enighed blandt såvel EFTA-lande som andre vestlige lande om, at løsning på dette præferencespørgsmål trænger sig på.

Et sidste punkt, der bør betragtes også ud fra en økonomisk synsvinkel, er vort for-